

Leon Levițchi – Archive. 5.

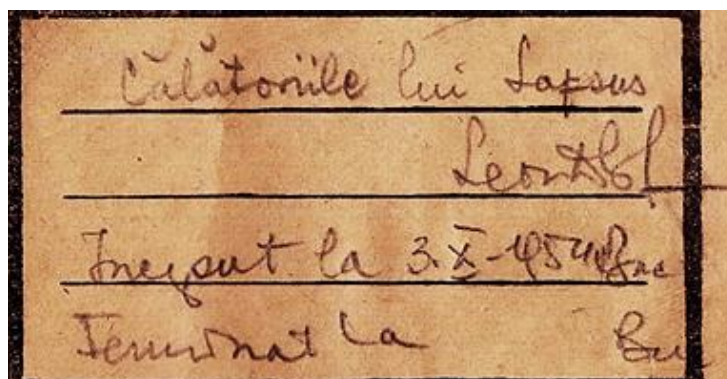
Leon D L†

Călătoriile lui Lapsus

Roman. 1954

Ediție facsimil

Anexe.

Editat de
C. George Sandulescu și Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

vineri 2 martie 2018

Comunicat de Presă

Ediție online

Contemporary Literature Press,

sub auspiciile următoarelor foruri: **Universitatea din București, The British Council, Institutul Cultural Român și Uniunea Scriitorilor din România**

Anunță publicarea volumului

CENTENAR LEVIȚCHI

Leon Levițchi – Archive (LLA)

LLA 5

Călătoriile lui Lapsus

Roman. Capitolele I - XI

1954

Ediție facsimil în două volume și anexe.

ISBN 978-606-760-140-4; 978-606-760-145-9; 978-606-760-146-6

Editat de C. George Sandulescu și Lidia Vianu

Anul acesta se împlinesc 100 de ani bătuți pe muchie de la nașterea Profesorului de limbă și literatură engleză Leon D. Levițchi. ESTE CENTENARUL LEVIȚCHI.

*

Ce este Anglistica? Este pur și simplu absolut tot ce se leagă nu numai de limba, ci și de literatura engleză, în timp și spațiu (în timp, de la Beowulf la Harold Pinter, iar, în spațiu, de la gramatica substantivului până la lexicografie).

Ca să fii anglist adevărat, trebuie să cunoști bine nu numai literatura, ci și limba – structura limbii. Să ne gândim acum la cei care l-au precedat pe Leon D. Levițchi la conducerea științifică reală a Catedrei. Nu au fost decât trei: Dragoș Protopopescu, Ana Cartianu și Klinka – după spusele studenților, născut la Calcutta. Cum se face că niciunul dintre ei nu avea cunoștințe de structura limbii? În plus, erau toți trei specializați în porțiuni ale anglisticii: Dragoș Protopopescu – în franțuzisme,

Ana Cartianu—în literatura secolului al XIXlea, iar Klinka era un foarte bun traducător, dar numai din română în engleză. Important este de subliniat aici că Profesorul Levițchi acoperea în detaliu întreaga arie a anglisticii în sensul german al cuvântului. Aceasta este rațiunea pentru care el singur a fost deschizător de drumuri. Iată de ce el rămâne singurul și cel mai important dintre toți.

*

Nu ușor, ba chiar cu greu, reușim în sfârșit să publicăm o serie de documente private ale remarcabilului anglist mort tânăr pentru un intelectual, la numai 70 de ani (1918-1991), chiar când pusese tocul jos — terminând ultimul dicționar pe care ajunsese să-l mai scrie.

Nu avem nevoie să facem o prezentare a Profesorului Leon Levițchi, fiu într-o serie neîntreruptă de 17 preoți. Poate am avea material de publicat de zece ori mai mult decât reușim.

Să ne ajute Dumnezeu să publicăm cât mai mult, cu scopul de a întregi complexa sa personalitate. Mulțumim din inimă familiei Levițchi pentru ajutorul dat, și urăm spor cititorilor acestor stranii documente.

C. George Sandulescu

Leon Levițchi – Archive (LLA)

LLA 1	Leon D. Levițchi (1918-1991)	4 decembrie 2013	http://editura.mttlc.ro//lla-1-leon-levitchi.html
LLA 2	Ironia lui Byron. <i>Teza mea de licență. 1941.</i>	2 februarie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-2-ironia-byron-teza-licenta.html
LLA 3	O întâmplare cu țigani 1955	16 februarie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-3-o-intamplare-cu-tigani.html
LLA 4	Chemarea Nordului 1937	23 februarie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-4-chemarea-nordului.html
LLA 5	Călătoriile lui Lapsus 1954	2 martie 2018	http://editura.mttlc.ro//lla-5-lapsus.html

Leon Levițchi – Archive. 5.

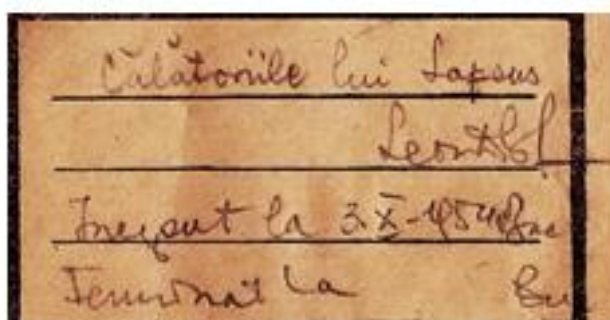
Leon D L†

Călătoriile lui Lapsus

Roman. 1954

Ediție facsimil

Anexă.

Editat de
C. George Sandulescu și Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

ISBN 978-606-760-146-6

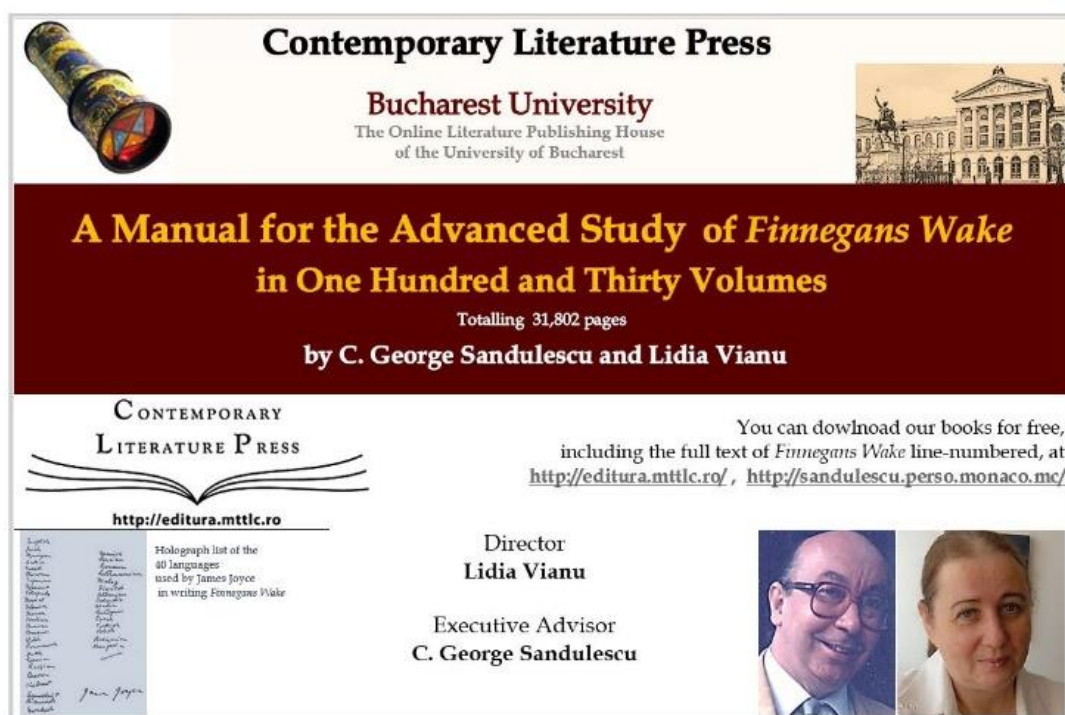
© L. Levițchi

Copertă, redactare și tehnoredactare

Lidia Vianu

Postare: Cristian Vîjea

Imaginea de pe copertă: Leon Levițchi. Titlul, olograf.

Leon Levițchi – Archive. 5

Leon D L†

Călătoriile lui Lapsus

Roman.

1954

Ediție facsimil

Anexe

Editat de

C. George Sandulescu

și

Lidia Vianu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

1

Curpins

Descriere manuscris: Caietul Albastru	p. 2
Anexa A [Homunculus]	p. 4
Anexa B. Imortele	p. 9
Descriere manuscris	p. 18
Anexa C. Music	p. 19
Anexa D [Plugușor]	p. 21

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

2

Descriere Manuscris

Leon Levițchi: Caietul Albastru. Proză. Călătoriile lui Lapsus.

Copertă de carton în pânză albastră. Pe copertă este o embleă: Festival Internațional al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. București 1953.

Dimensiuni: 15/21,5 cm

Scriș cu creionul (foarte apăsător) și cerneală albastră.

Foi veline dictando, scrise pe ambele fețe.

Pagini numerotate de mână, 1 număr include 2 pagini.

73 pagini scrise, restul goale.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

3

Notă importantă

În cele două caiete Lapsus se aflau foi volante cu următoarele texte.

Parantezele drepte reprezintă intervenția editorilor.

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

4

ANEXA A

[Homunculus]

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

După masă zburâni telefonul. Homunculus
se apropie de el plictisit, dar după ce
își prăvește convingerea, era radiu.

"Ai câștigat la loterie?" Lapsus se uită
la el și zice: "Nu, dar am făcut rost de bilete la
matchul ^{de după masă} și mi explică el.

"Care match?"

"Universitatea contra selecționata
juniori A".

"Tennis sau polo pe apă?"

Homunculus se plesni simetric ^{pe spate} cu pal-
mele.

"Football, inocentule. Am uitat că tu
ești sportiv".

"Tu - ești?"

"Sigur că sînt. Nu-mi scapă nici un
match important."
"Faci parte din vreo echipă?"
"Nu."
"Atunci nu ești sportiv, ci numai ~~un~~
spectator. # chibit - cred că asta e ter-
minul. Tu și sportiv! Ha, ha!" Mă podi-
di în rîs nefiresc și răutăcios, pentru că
în închipuirea mea sportivii erau oameni
bine făcuți, vînjosi, rumeni la față,
eventual arși de soare și îmbrăcați
sport; iar Homunculus mi era bine
făcut, mi era vînjos, era alb la
față, pistruiat și pudrat, nears de
soare și îmbrăcat cu un impecabil
costum gri-perle, cămașă
cravată și toate celelalte.
"Rîzi ca prostul", spuse el, dar
mi se supăra; bucuria de a mai
vedea un match mi putea fi

inegurată de o glumă prietenească. Ce zic-
voioșia îi era atât de mare încât,
asemenea ofticosilor care doresc să-i vadă
și pe cei din preajma lor bolnavi de oftică,
începă să mă molipsescă de extazul ce-l
cuprinsese. Și nu știa că exuberanța nu
era de ajuns, făcând apel la rațiune și
logică. De scurt, îmi ține o predică -
vădit influențată de stilul persuasiv al
patronului - în care sublinia rolul educativ
al sportului, dezvoltarea spiritului ca-
valeresc, al cinstei, al onoarei, al corecti-
tudinii; avantajele fizice și materiale;
cultivarea a ceea ce numea el "avântul
gregar, de castă".

"Măi, să fie", am comentat eu sceptic,
necopleșit, când isprăvi, gata să contra-
argumentez cu toate dezavantajele pozi-
ției de profan; dar totmai atunci apăru
și domnul Miltiade.

"Domnilor", ni se adresa el, "matchul începe la cinci și acum e patru și jumătate - să mergem. Tămul meu, Domnul Spălătebă - Domnul Mihalea, Domnul Dumbavă". Așa e - contabilul nu era singur. Îl însoțea un bărbat de vreo patruzeci de ani, o figură stearcă, cu ochelari și înfățișare de chelie într-un păr negru și tepsos, nici prea gras, nici din cale afară de slab, cu chipul încrețit și reznic parcă împiedicat în gesturi pe care, la urma urmei, vedea că, totuși, voia să le facă - pentru că nu e firesc ca un om să nu vrea să facă nici un gest.

Din discuțiile care au urmat am înțeles că e profesor de matematică la un liceu de băieți din Giurgiu; și că, ~~venit~~ fiind sportiv - în accepțiunea lui hominulus - venise special la București ca să vadă match-ul de football.

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

9

ANEXA B

Imortele

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

Îmortalitatea

Arată atât de prăpădite și dezbrăcate
în sărbătoreasca vreme a primăverii când
ghioceii și sofranul se gătesc în straie albe,
mov și galbene și muguri plâpânzi ai ramuri-
lor cătă spre lume cu ochi scintilitori și se
întind frunzulitele spre desfatul ce va să
vină. Se țin de-o parte, reci și împietrite
în năvala de nădejdi și bucurii din jur.

În toată vremea, când toate celelalte
întrupări ale firii se înveșmintă în
verde, când trandafirii suie porțile, când
iarba se răluiește în livezi dincolo de brui
și ~~în~~ florile aduc jală cimpilor,
ele par mai stersă și scorbite; cu
stramb lor iernatic, ros, par decolorate,
bătrâne și trezite.

În zilele de aur ale toamnei, când
pomii, asemenea doamnelor cândva
tinere, se străduiesc să-și ascundă
vârsta sub rochi rezminte lucrate

în fir, cafeniu și purpurii, când lanurile
cgoarelor sînt bălaie și roșele /
poamele rumene atîrnă ciorchine din
crengile plecate, când măgurile împă-
dure cu mîile lor de munte se
însiră ca niște cucerube frumose
deasupra văilor - vai, fără soar
și poate că atunci ele par mai stese
~~adevăr~~ adevărate Cenusărese. De jur îm-
prejurul lor domnește strălucirea
adunată cu hîile de anul care
moare. În ~~noaptea~~ ^{seara} ~~noaptea~~ ^{seara} sîmbra nu se
sînt la îndemîna, ca niște rude pă-
rare la ospatul unui bofătos. Cît
de ponosită ^{le} e îmbrăcămintea ~~le~~ !
Cîte veri la rînd le-a bătut soa-
rele, cîte ploi le-au bătut iarna !
Haine săracăcioase, de cerșetor ; sin-
gurele pe care le au !

Un arată însă chiar așa de rău
cînd vine vremea slută de iarnă cînd
florile sînt moarte și gardurile rîi

desfrumzite, când pomii se proiectează
goi pe cerul ~~plumb~~, păsările tot,
cîmpurile sînt cafenii și vita se agată
de bordeie cu brate descarnate,
cînd numai ele rămîn neschimbate,
singurele zidituri verzi din toată
pădurea, singurele ostasi ai ~~plum~~
armatei de smaragd care înfruntă
cu neclintită hotărîre nemilostiva iarnă.

Din rale afară de frumoase nu
le socoteste nimeni, dar sînt
puternice, neșovăitoare și dîrge-
acelasi oriînd, în orice anotimp;
vesnic acelasi, vesnic verzi. Primă-
vara nu le înfrumusețează, vara
nu le pîrjolește, toamna nu le
usucă, iarna nu le răpune.

Sînt pe lumea acestea, domnul
fie lăudat! bărbați și femei ves-
nic verzi — nu prea mulți, citiva
doar. Nu sînt dintre cei ce vor
să impresioneze; nici dintre cei

Destepti și cu vino-moace. (Natura
e un negustor din alte vremi:
nu-și arată în vitrină marfa cea
mai aleasă). Sînt oamenii liniștiți
și tari; mai tari decît lumea, mai tari
decît viața și moartea, mai tari decît
soarta. Așupra-le se năpustesc fur-
turile vieții, de sus îi bat ploile, în
jurul lor se culeg gerurile neiertătoare,
dar furtunile, ploile și gerurile trec
și ele rămîn în picioare, vizi și drepte.
Iubesc soarele vieții, plăcerile și bucuri-
ile ei cu o sfîcîime caracteristică.
Dar năpasta nu-i poate îngemnecha,
grija și durerea nu aduc deznădejde
pe chipurile lor - cel mult o ușoară
subțiere a buzelor; soarele prosperității
noastre nu schivisește cîtuși de puțin
verbele prieteniei lor și gerul vi-
tregurilor se abat asupra noastră
nu omorînd frumusele dragostei lor.
Să ne apropiem de asemenea

bărbați și femei; să-i ferescăm de noi
cu sicoabe de otel; să ne agățăm de
ei ca de niște stînci pe o mare' învol-
burată. În 'vara vieții nu-i prea
băgăm în seamă. Nu ne măgulesc și
nu ne ridică în slăvi. Nu sînt întot-
deauna de acord cu noi. Nu reprezintă
întotdeauna o companie încîntătoare.
Dlparte de așa ceva. Nu sînt interlo-
cutori buni, nici (ceea ce e cam a-
celași lucru sau, poate, mai mult) nu
știu să asculte cu gura căscată. Au
maniere stîngace și foarte puțin tact.
Alături de prietenii noștri nu stră-
lucesc în societate. Nu se îmbracă
frumos; hotărît lucru, au o înfățișare
cam sărăcăcioasă și banală. Mai-mai că
ne-ar părea bine să nu ne vadă cînd
o să-i vedem la intrarea chibuhii.
Nu sînt speta de oameni pe care am
dori să-i salutăm cu ostentatie
în locurile aglomerate. Numai la

zile de rumpănă învățăm să-i iubim
și să-i cunoaștem. Numai iarna își
dau seama păsările cât de înțelept este
să-și ~~se~~ ducă cuibul în pomii verzi
verzi.

Ci noi, în nebunia de primăvară a
tineretii noastre, trecem cu un suris
batjocător pe lângă ei, pe lângă plantele
și pomii verzi verzi, neinteresanti,
searbași, și asemenea unor copii
proști care nu au în cap altceva
decât ochii, întindem mîna și
~~se~~ arăcăm după florile frumoase.
Vrem să facem din grădina vitii
noastre un mghet fermecător, de
basm, invidia tuturor trecătorilor! Vor
rate într-însa numai crini și tran-
dăfiri și căsuta o s-o acoperim de
sus pînă jos cu vită. Și, o Doamne,
cât de frumoasă o să fie ea în
razele jureuse ale soarelui de vară,
cînd va începe să adie vîntul de apus!

Ai, Doamne / vai, cum o să mai
trăimurăm acolo când o să vină
ploaia și vântul de răsărit!

Ah, fete prostute, prostute, cu
capete drăgute și neîntelepte! De
câte ori, vai, de câte ori trebuie să
fiti prevenite că nu întotdeauna
fărâmeul îndrăgostitului este cel mai
bun material pentru confecționarea
unui sot durabil?... "Indrăgostitul
care oftează ca un cupțor" n-o să ofteze
ca un cupțor toată viața. Cupțorul
se va stinge. El va deveni sotul, omul
"se-njură crunt, ^{de} ~~în~~ ^{zâmbitor} ~~este~~ ^{neînțeles}, la
price iute", apoi o să se ~~preschimb~~ ^{preschimb}
"în pantaloni înguști și papuci". Cum
o să fie la purtat? Dacă n-o să se
potrivească, nu va fi chip să-l schimb-
bati, să-l trimiteți înapoi pentru
modificări, să-l lărigiti puțin acolo
1 shakespeare, Cum vă place, II, 7 (n.t.)

unde e prea strâmt și vă jecărează,
să-l îngustați strîmtății unde e prea
larg, să-l puneți de-o parte și
vine vremea reii ca să vă îmbrăcați
în ceva mai calduros. Așa cum este
(el) cînd îl alegeți, așa vă trebuie să
vă țină toată viața - în mijlocul
tuturor schimbărilor, la orice vreme
a anului.

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

18

Început la 3.X.1954 Buc.
Terminat la _____ Buc.

Descriere Manuscris

Caiet liniat, dimensiunea 15/21 cm.

Marca "Librăria noastră". "Steaua roșie". 0,96 lei. Stema RPR.

Coperta îngălbenită, subțire.

Titlul scris cu creion negru, semnat, având data începutului și loc liber pentru data încheierii.

Începe cu pagina 72, capitolul X. Are 102 pagini scrise . Se oprește la pagina 102, capitolul XII.

La început sunt două coli albe, una scrisă de mână, alta dactilografiată, fără directă legătură cu textul.

Scris pe ambele părți ale colii.

Scris foarte apăsător, cu creion negru.

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

19

ANEXA C

Music

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

-9-

MUSIC

este

Econl

Unei lumi mult depărtată de a noastră,
În care sunul, clarul lumii și simțirea una sunt.

Este în suflet o adâncă legătură cu
[Swineburne]

și după cum duhul e atins, urechea e răzită
de arii gingașe sau răsunătoare, visate sau grave...

Este fel de vorbire nearticulată, neînțeleasă,
ce ne duce la marginea infinitului
îngăduindu-ne să privim în el din când în
când.

[Carlyle]

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

21

ANEXA D

[Plugușor]

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2018

"Aho, aho, copii și frați,
Acum cînd cartea o gătați,
Cum de-arătați
Așa uscați?
Căci doar a fost despre vinați?"

"E foarte simplu: Fiindcă n-ați
Voit și probe să ne dați".

"Păi da, că dacă vă-mbătați,
Broșura n-o mai traduceați".

"Păi nu, eram mai inspirați.
Sînteți ca ai dintre bărbați
Care pe fete le-ațîțați,
Le hîrjoniți, le-ntăritați
Și-apoi - cu buza le lăsați
Necum umflată ci - iertați -
Smochină seacă"!

"Mai urați,
Căci m-ajutați
Ca niște frați".

"In calitate de con-frați
Spre cele bachice, aflați
(Sîntem la fel de vinovați)
Că mult prea mult preludiați
In cartea scrisă cu mult sat
(Și talmăcita cu ne-sat)

Leon Levițchi – Archive. 5

Călătoriile lui Lapsus
1954

23

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake*
line-numbered, at

<http://editura.mttlc.ro/>,

<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Holograph list
of the
40 languages
used by James
Joyce
in writing
*Finnegans
Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2018